

internationale aftaler. Vi ønsker også at gøre noget ved de reelle problemer, som er de underliggende årsager til den ustabile og usikre verden.

Det mener vi er en opgave, som vi skal påtage os og gerne sammen med flest muligt andre.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.57

Mødet genoptaget kl. 13.00

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Sundhedsministeren (Arne Rolighed) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændring af medicintilskudsregler).
(Lovforslag nr. L 235).

Forhandlingen genoptoges

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Den næste ordfører er hr. Svend Aage Jensby.

Svend Aage Jensby (V):
Jeg vil takke udenrigsministeren for besvarelsen og straks sige, at de tiltag, som ministeren nævnte, man fra regeringen vil tage i det videre forløb i dette her spørgsmål, er vi enige i. Jeg tænker på bestræbelser på nedrustning, bestræbelser på kontrol med spredning af masseødelæggelsesvåben, dialog med slyngelstaterne osv.

Lad mig så indledningsvis slå fast, at det ikke er meningsfyldt efter min mening at tale om nogle tekniske eller økonomiske perspektiver i det her. Det ved vi alt for lidt om.

Det trusselsbillede, vi kendte under den kolde krig, hvor de to supermagter USA og Sovjet, om jeg så må sige, balancerede hinanden med trusler om gensidig udslettelse, er ved forstandige aftaler om nedrustning ændret totalt. Baggrunden for og formålet med ABM-traktaten, nemlig at forhindre at en af disse magter kunne opbyg-

ge et raketforsvar og gennemføre et overraskelsesangreb, er tilsvarende markant ændret.

I dag udgør slyngelstater eller uregerlige lande som Nordkorea, Iran, Irak en ny latent trussel mod fred og sikkerhed. Det er lande, hvis ledere lader hånt om deres fattige befolkninger, som ikke tænker rationelt, som hader demokratiske principper, som anvender enorme ressourcer på fremstilling og køb af masseødelæggelsesvåben, som man jo i øvrigt også anvender mod sin egen befolkning, jf. Irak.

Det bekymrende er, at disse lande ikke alene råder over disse våben, men også allerede har eller vil få fremførelsesmidler til disse våben, uden at det er påkrævet af hensyn til landenes egen sikkerhed. Det er midler, hvis præcision, når man anvender kemiske og biologiske våben, ikke behøver at have den træfsikkerhed, som når man taler om fremførelsesmidler til a-våben.

Nordkorea har demonstreret det i 1998 med en tretrinsraket over Japan. Iran har i 1998 og 2000 tre gange afprøvet Shahab 3-missilraketter med en rækkevidde på 1300 kilometer. Irak har demonstreret sin gode vilje, om man så må sige, under krigen i Golfen mod Israel.

Det er i lyset af den udvikling, at de amerikanske planer om MD, som det jo nu hedder, skal ses og forstås. At også Rusland erkender og er enig i den trusselsvurdering, fremgår med al ønskelig tydelighed af punkt 6 i det fælles kommuniké, som præsident Putin og Clinton udsendte efter deres møde i juni 2000, hvori det hedder:

»... enige om, at det internationale samfund står over for en farlig og voksende trussel om spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler, inklusive missiler og missilteknologi.«

Det har de altså været enige om, de to supermagter, for knap et år siden. Og den omstændighed, at Rusland jo har lanceret et fælles missilforsvar i Europa med NATO-landene demonstrerer vel også, at Rusland er klar over truslen. Derfor forstår vi i mit parti udmærket Amerika.

Jeg ved også, at den nuværende udenrigsminister til Politiken den 22. april i år har været inde på trusselsbilledet ved at sige, at der er en risiko for, at en Saddam Hussein eller et Nordkorea kan komme i besiddelse af den slags våben og i en presset situation kan handle fuldstændig vanvittigt. De er vi enige i.

Hvordan skal vi så i øvrigt forholde os fra dansk side til USA's planer, som vi nu, efter